

El sofà destrozado, con ropa y basura amontonadas en el salón. FOTO: LLUÍS MILIÁN

REPORTAJE | Suciedad y desperfectos en todas las estancias

Así dejaron los 'okupas' el piso de Julia en Torreforta

La propietaria pudo volver a entrar el viernes en su inmueble

FRANCISCO MONTOYA

Julia Gil pudo volver a entrar el viernes en su piso de Torreforta, después de haber ganado el miércoles el juicio para que quienes lo ocupaban fuesen desalojados. El piso fue ocupado en agosto de 2012, y Julia presentó ese mismo mes la demanda, pero la lentitud de la justicia y la imposibilidad legal de hacer otra cosa que no sea esperar a una sentencia del juez alargaron la situación hasta que este miércoles el asunto se solucionó en los tribunales.

La ocupante del piso fue condenada a una multa simbólica de 2 euros al día durante dos meses (60 euros, en fin) por el delito de usurpación de inmueble, y también a indemnizar a Julia con todos los desperfectos.

El viernes, la propietaria pudo al fin acceder al inmueble de la calle Francolí de Torreforta y lo que se encontró fue desesperante. Suciedad y desorden, aunque llevados a límites animales, fueron casi lo de menos. Lo más indignante para ella son los desperfectos en muebles, paredes, pintura y demás.

Es verdad que, según mandato judicial, la condenada debe indemnizar por el valor de todos esos desperfectos, pero es igual de cierto que la laxitud legal en estos casos suele dejar actitudes así impunes: y es que basta con declararse insolvente -y a ver quién demuestra lo contrario- para que no exista ninguna salida. ¿Cómo no va uno a volver a ocupar otro piso al día siguiente de ser desalojado, si se asegura casi un año de vivienda gratis y la condena es finalmente nula?

Uno de los dormitorios, con la cama rota, el colchón desaparecido y ropa esparcida por el suelo. FOTO: LLUÍS MILIÁN

Comida putrefacta en la cocina. FOTO: LLUÍS MILIÁN

Josep Maria Recasens, molt més que l'alcalde

JOSEP FÈLIX BALLESTEROS

Alcalde de Tarragona

Resulta molt difícil escriure un article quan algú tan estimat com l'alcalde Recasens acaba de deixar-nos. I també és complicat expressar la meua opinió com a alcalde de manera imparcial, perquè Josep Maria Recasens va ser per a mi molt més que el primer alcalde democràtic de la nostra ciutat. Va ser el meu avi polític, la persona que em va donar la primera oportunitat i que em va introduir en el món de la política. Amb ell vaig compartir sis anys al govern municipal, en una etapa enormement enriquidora per a mi, perquè vaig aprendre moltíssim al seu costat. En aquests moments m'envaeixen molts records, anècdotes i vivències, i puc ben assegurar que tots són positius, perquè guardo aquests records com un tresor en la meua memòria.

A ell li dec haver-me inculcat els valors de la igualtat i la justícia social. Amb ningú com ell he après tant de Tarragona. Va ser un avi, un mestre i un referent però, per damunt de tot, una bona persona. Per tot això, ha mort molt més que un destacat alcalde de Tarragona. Ha mort un referent personal i polític, un amic, un company i una persona admirable pel seu caràcter essencialment apassionat, fins al punt de ser polemista. A més, era tremendament honest no només amb els recursos públics i la gestió municipal, sinó també en les seves opinions. L'honestedat és un valor molt preuat que no tothom sap exercir o valorar però que, molt especialment en el seu temps com a alcalde, li va ser de gran utilitat. No va enganyar ningú, perquè sempre anava de cara i amb la veritat per davant.

Si com a persona no puc més que mostrar-li el meu gran afecte, admiració i respecte, com a polític he de reconèixer-li els enormes mèrits que va contraure en una època difícil, en plena Transició democràtica i amb l'escassetat de recursos com a ingredient principal de la seva etapa d'alcalde. Malgrat tot això, va ser capaç de millorar i transformar la ciutat.

No va ser un alcalde de grans obres ni projectes, perquè ni era el moment ni tenia els recursos econòmics, però sí que va saber gestionar de manera excel·lent les possibilitats de la ciutat en benefici dels tarragonins i tarragonines. Abans d'arribar ell a l'alcaldia, Tarragona tenia el 30% dels carrers encara sense asfaltar i sense clavegueram. Ell va corregir aquesta situació, tot i que evidentment això no és tan lluit com crear espais emblemàtics, però la seva acció va ser fonamental per dotar Tarragona d'uns serveis bàsics a partir dels quals va poder créixer.

També és seu el mèrit de la tan necessitada arribada de l'aigua de l'Ebre, de la creació de la incineradora de residus urbans i de la creació d'un equipament com el poliesportiu de Campclar, que encara avui molts tarragonins i tarragonines gaudeixen.

Finalment, cal recordar que parlem d'un dels historiadors contemporanis més destacats de la ciutat, i la seva extensa obra n'és la principal prova. Ell va ser l'artífex de la recuperació de la Capçalera del Circ, un dels emblemes de la ciutat. I va aconseguir que Tarragona acollís el XIV Congrés d'Arqueologia Clàssica.

Josep Maria Recasens no era un home de fe religiosa, però en aquests moments en què els records i les emocions són més presents que mai jo sí crec que ell ja és immortal i que està allí on jo voldria retrobar-lo per sempre més.

Una forta abraçada alcalde!

